

54

A/ Op niet nader te bepalen datum, tussen 01/01/2000 en 31/12/2000, het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd door het aanleggen van twee afwateringssloten, met een breedte van ca. 1,70m, een diepte van ca. 0,80m en een lengte van ca. 200m;

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen

B/ Vanaf 01/01/2001 tot minstens 23/03/2005, voormelde reliëfwijziging in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 € per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het 1° hypotheekkantoor te _____ op 17.11.2005,
nr. _____ en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 55,89 euro. De Bewaarder (get.)

*** *** ***

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in haar vordering;

- de beklaagde.

*** *** ***

1.

Beklaagde is de gebruiker van een onroerend goed gelegen te
, kadastraal gekend onder

Dit perceel ligt deels binnen de grenzen van een landschappelijk waardevol agrarisch gebied
(gewestplan , ggek. bij K.B. van 22 maart 1978, zoals gewijzigd bij M.B. van 28
juli 1995).

Het Hof van Cassatie oordeelde in haar arrest van 22 februari 2005 dat “een landschappelijk
waardevol agrarisch gebied” een “agrarisch gebied met bijzondere waarde” is, in de zin van
artikel 146, vierde lid Stedenbouwdecreet (

2.

Beklaagde heeft zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning tussen 1 januari 2000
en 31 december 2000 twee afwateringssloten uitgegraven en vanaf 1 januari 2001 deze
reliëfwijziging in stand gehouden.

De uitvoering van de werken en de instandhouding van deze werken leveren twee afzonderlijke
misdrijven op die de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig
opzet, zodat de verjaring van de strafvordering voor het geheel der feiten begint te lopen vanaf
het laatst strafbare feit, te weten 23 maart 2005, datum van de laatste vaststelling.

Het staat vast dat de niet vergunde bouwwerken zonder de rechtens vereiste
stedenbouwkundige vergunning werden opgetrokken en worden in stand gehouden in de
geïncrimineerde periode.

Rekening houdend met de ernst en de aard van deze misdrijven, wordt de volgende
bestrafning opgelegd.

3.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de stedenbouwkundige inspecteur van 3
december 2004.

De vordering werd regelmatig (art. 149 DORO) en tijdig (art. 26 Voorafgaande Titel Sv.)

ingesteld.

De inbreuk van instandhouding is bewezen en maakt een onrechtmatige toestand uit.

De herstellvordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk. Aan de rechtbank komt geen opportuniteitsbeoordeling van het gevorderde herstel toe (in dezelfde zin: Arbitragehof nr.

, 1 maart 2005, overweging B.18.2; Cass., 15 juni 2004, R.v.St., nr. , 2 april 2004,). Er ligt geen proces-verbaal van vaststelling door de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur van vrijwillig herstel voor (art. 152 DORO). De beklaagde betwist niet de feitelijke en juridische grondslag van de herstellvordering die op zich een afdoende motivering is (in dezelfde zin: Cass., 4 december 2001,). De herstellvordering moet niet negatief gemotiveerd zijn (Cass., 16 december 2003,). De bouwwerken worden instandgehouden zonder de wettelijk vereiste voorafgaande stedenbouwkundige vergunning. Er zijn geen elementen die de herstellvordering zouden aantasten door machtsoverschrijding of machtsafwendings (in dezelfde zin: Cass., 3 maart 2004,). De herstelltermijn wordt hierna bepaald in functie van de omvang van het herstel.

*** *** ***

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40,65

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

Wet 05.03.1952 art.1 en Wet 07.02.2003

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door

KB. 31.10.2005 art. 1

Wetten 30.10.1998 en 26.06.2000 en KB. 20.07.2000 (ivm. euro)

Verordeningen (EG) nr. 1103/97, Raad van 17 juni 1997 en

nr. 974/98, Raad van 3 mei 1998

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende **OP TEGENSPRAAK**;

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd na 01.03.2004.

Veroordeelt beklaagde voor de vermengde feiten samen tot een geldboete van 200 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op **1.100 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van **71,90 euro**, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

*** *** ***

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door het dichten van de afwateringssloten onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DE RTIENDE KAMER**,
3 januari 2006, alwaar zetelden:

Mevrouw	, Ondervoorzitter, enige rechter,
Mevrouw	, Substituut Procureur des Konings,
De heer	, Afgevaardigd Adjunct-griffier.